

výpadků“, a pasivním akceptováním argumentu nizozemských orgánů, že nizozemské bankovní odvětví je naopak slabé a že využití nizozemského systému zajištění vkladů by zhoršilo situaci v odvětví, nebo skutečnost, že napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, které rovněž jasně ukazují, že bylo zahájení formálního vyšetřovacího řízení nezbytné.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práv žalobců, neboť:

- neexistuje důkaz o tom, že stížnost žalobců na státní podpory byla předmětem vyšetřování a posouzení; napadené rozhodnutí se o tom totiž nezmiňuje;
- žalobci nebyli o napadeném rozhodnutí nijak uvědomeni.

5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, neboť:

- uplatněním pravidel v oblasti státních podpor nemohou být porušována jiná unijní práva, jako je právo vlastnit majetek; v projednávané věci nemohla Komise vycházet z vyvlastnění investic, aniž jakkoli posoudila, zda bylo provedeno v souladu s právem; vyvlastnění je samo o sobě porušením práva vlastnit majetek a Komise nemohla tuto skutečnost v rámci svého posouzení opomíjet;
- Komise měla ověřit podmínky takového vyvlastnění, aby mohla rozhodnout, zda se jedná o skutečnost, z níž může při posuzování podpor vycházet.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 19. června 2013 — CSF v. Komise

(Věc T-337/13)

(2013/C 233/22)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Itálie) (zástupci: R. Santoro, S. Armellini a R. Bugaro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise 2013/173/EU zveřejněné dne 10. dubna 2013 a oznámené žalobkyní dne 16. dubna 2013,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise 2013/173/EU ze dne 8. dubna 2013 o opatření, které přijalo Dánsko v souladu s článkem 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES a kterým se zakazuje typ víceúčelového strojního zařízení pro přesun zeminy. V uvedeném rozhodnutí se dospělo k závěru, že zákaz přijatý dánskými orgány je odůvodněný. (Úř. věst. L 101, s. 29)

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení článků 5, 6 odst. 1, 7 a 11 výše uvedené směrnice 2006/42/ES a bodů 1.1.2 a 3.4.4. přílohy I směrnice.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s uvedenými ustanoveními, protože nebere do úvahy, že stroje žalobkyně Multione S630 ve skutečnosti povinně zahrnují ochranou konstrukci proti padajícím předmětům (FOPS) pro všechny případy použití, které vystavují provozovatele riziku pádu předmětů nebo materiálu.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že opatření přijaté Dánskem a považované napadeným rozhodnutím za odůvodněné upravilo opatření omezující výlučně provoz víceúčelových strojů Multione S630, zatímco v Dánsku se uvádí na trh mnohé jiné víceúčelové stroje stejného druhu a určené ke stejnému použití bez povinnosti jejich vybavení konstrukcí FOPS.